

Juryrapport finale Write Now! 2004

Negen teksten hebben wij gelezen. Acht verhalen. Eén toneeltekst.

Negen keer zijn we een ons onbekende wereld ingegaan, daar naar binnen gehaald met de volgende openingszinnen:

“De regen gleeed troosteloos uit de hemel op deze zaterdag voor moederdag, 1975.”

“We rookten.”

“Wegen en inpakken, dat kon hij als de beste, de zoon van Cor.”

“Geboren met depressieve genen in een bakkerij is het leven geen pretje.”

“De twee geliefden hadden van sjaal gewisseld.”

“Soms is mijn leven net een film: je kan net zo goed iets anders gaan doen, het verhaal gaat toch wel door.”

“In de tram naar huis zijn alle zitplaatsen bezet, wat ik als een enorme tegenslag ervaar.”

“Walgend staarde ik naar het zorgvuldig uitgeknipte krantenartikel.”

“Zijn alle schrijvers zo lief als jij?” vroeg ze toen ik haar het theeglas aanreikte.”

Een verhaal opsturen voor een wedstrijd is één ding, maar een voorronde winnen en te horen krijgen dat je binnen vijf weken een nieuwe tekst moet inleveren voor de finale, dat is het echte werk. Dat is de grote uitdaging van het tweede boek na een succesvol debuut.

Op het kantoor van Passionate kwamen veel teksten meerdere malen binnen met de mededeling:

“Hier een nieuwe versie, de vorige mag weg.”

“Hier een nieuwere versie, gooi de vorige nieuwe alstublieft weg!”

*“Hier de nieuwste versie, al het andere alstublieft *niet* lezen!”*

“Hier de allerlaatste nieuwste versie, al het oude materiaal alstublieft vernietigen!”

En vele malen de vraag:

“Zou u zo vriendelijk willen zijn mij een bevestiging te sturen dat u de tekst heeft ontvangen?”

Jullie inzet, werklust en toewijding is veelbelovend en prijzenswaardig. Ook prijzenswaardig is dat velen van jullie óf een ander genre instuurden dan bij de voorronde, of een totaal andere stijl gebruikten. Jullie hebben geen poging gedaan jullie eerste succes te imiteren. Jullie hebben begrepen dat zoiets onmogelijk is. Dat elke nieuwe tekst je eerste tekst is. Een opnieuw uitvinden hoe je dit keer jouw gedachten wilt verwoorden.

Maar het allerbelangrijkste was wel, dat wij blij waren met de kwaliteit van de teksten. Met jullie stijl, jullie idioom, jullie opbouw. En jullie onderwerpen. Geen aspect van het leven is onderbelicht gebleven.

We kwamen veel ellende tegen. Ik inventariseer, in de negen verhalen troffen wij aan:

Eén jongetje van acht geslacht en opgehangen in een kelder.

Eén meisje gewurgd door onbekende.

Eén slopende ziekte.

Twee fatale ongelukken bij het bungyjumpen.

Eén treinongeval met dodelijke afloop.

Eén miskraam.

Eén verkeersongeluk met dodelijke afloop.

Twee onsuccesvolle pogingen tot zelfmoord.

Eén volbrachte zelfmoord.

Eenmaal inbraak.

Eenmaal overspel.

Het klinkt erger dan het is, want ook troffen wij aan:

Drie grote liefdes.

Drie middelmatige liefdes.

Eén prille liefde.
Twee redelijk goede vriendschappen.
Eén bijzonder goede vriendschap.
Eén bijzonder goede vader-zoon verhouding.
Eén 'best wel goede' moeder-zoon verhouding.
En een aantal gelegenheden verbonden tussen mensen met wederzijds respect voor elkaar.
Geen slechte vangst uit negen korte teksten.

Met interesse vernamen we jullie niet altijd even blijmoedige visies op het leven. Ik citeer:

"Alleen in zijn slaap vond hij af en toe nog rust in zijn bestaan."

"Als er niets meer is om voor te leven, leeft een mens niet meer."

"Thuis neemt mijn leven geen bijzondere wending."

"Je weet dat je leven niet verandert als je ineens een roer omgooit. Je blijft nog steeds met jezelf in je hoofd."

"Mijn leven is al na een week uit de bioscoop gehaald. Geen hond zit op een vervolgdeel te wachten."

"Geboren met depressieve genen in een bakkerij is het leven geen pretje."

"Het leven valt of staat niet bij de keuzen die een mens mag maken. Het valt of staat bij het pakketje dat je aangereikt krijgt. Kost je pakket maar een kwartje-fiftig dan baar je kinderen die je probeert zo goed en zo kwaad als het gaat niet te verkloten en sterf je na een eenzaam leven aan een pijnlijk slopende ziekte."

Maar tegelijkertijd waren er zoveel zaken, die volgens jullie het leven toch de moeite waard maken, zoals daar zijn:

Cola, chips, appelkaneel thee, Mexicaanse maïssoep, jashaken die op gelijke afstand van elkaar hangen, gedroogde vijgen, Franse actrices, jonge jenever, broodjes shoarma met extra knoflook, films: Robocop, Leathal Weapon, Terminator, Die Hard, Nightmare on Elmstreet, Nightmare on Elmstreet 2, Nightmare on Elmstreet 3, Nightmare on Elmstreet 4, Nightmare on Elmstreet 5, Nightmare on Elmstreet 6, Nightmare on Elmstreet 7, Nightmare on Elmstreet 8, Nightmare on Elmstreet 9, maar ook Brahms tweede pianoconcert, de NS, Steve Mokone, eind jaren vijftig de Afrikaanse stervoetballer van Heracles, de Veluwe, sigaren (tuitknak), whisky en zelfgemaakte bramenjam.

Negen werelden. Negen schrijvers. Eén winnaar. Voor we die winnaar bekend maken, willen we één schrijver eervol vermelden. Niet gewonnen, maar wel degelijk indruk gemaakt op de jury, heeft het verhaal *De goede zoon* van Kasper Jansen. De jury vond het verhaal opvallend goed geschreven voor een zestienjarige. Beheerst. Goede karakter beschrijvingen. Een mooie beschrijving van de zwakbegaafde hoofdpersoon. Verzorgde tekst. Een schrijfstijl die goed past goed bij het thema van het verhaal. Origineel begin. Lang leve zijn beginzin: *"Wegen en inpakken, dat kon hij als de beste, de zoon van Cor."* Kasper Jansen is een jonge schrijver met veel potentie.

Dan nu de winnaar. De winnaar heeft gewonnen vanwege... een eigen stijl, een beheerste stijl, een goed werkende originele structuur, schitterende zinnen en een prachtige mix van humor en depressiviteit. Wij volgen zijn weemoedige hoofdpersoon in

"de late middag, de vroege middag, de voege avond, de late avond, de late ochtend, de jonge nacht, de diepe nacht, en de vroege ochtend."

Ik citeer:

"Ik ben wakker wanneer dat van me verwacht wordt. Ik douche bijna iedere dag. Ik eet gedroogde vijgen. Ik eerbiedig Gods rust in kleermakerszit en leef veilig op roltrappen, brandtrappen, achter

rolluiken, onder afzuigkappen. En tussen dozen. Die ik til van plek naar plek. Want je kunt natuurlijk niet alles de hele tijd maar op een en dezelfde plek laten staan.”

Gewonnen heeft het verhaal: *Een kleine geschiedenis van de moedeloosheid van Josef Moshe.*